

lig udformet, således at sømandsskatten på de forskellige indkomstrin blev lidt lavere end den samlede indkomstskat i land.

De satser for indkomstsikatten i land, man den gang gik ud fra, var statsindkomstsikatten og folkepen sionsbidragene for 1972. For kommuneskattens og de kirkelige afgifters vedkommende benyttedes den senest foreliggende samlede udskrivningsprocent for Københavns kommune. Den var fra 1971 og androg 16,7.

Siden den gældende skala for sømandsskatten blev fastlagt, er der sket en række ændringer af indkomstbeskatningen i land. Således er personfradraget gennem pristalsregulering forhøjet fra 5.400 kr. i 1972 til 6.100 kr. i 1974; men denne forhøjelse overføres automatisk til sømandsskatten i medfør af bestemmelsen i sømandsskattelovens § 7, stk. 1. Grundbeløbsskalaen og udskrivningsprocenten for statsindkomstsikatten er ikke ændret siden 1971. Derimod vil pristalsregulering af grundbeløbsskalaens indkomstrin medføre, at statsindkomstsikatten af skalaindkomster, der ligger over 18.500 kr., i 1974 bliver lidt lavere end i 1972. De samlede folkepensionsbidrag var i 1972 4 pct. af skalaindkomsten. I 1974 bliver den tilsvarende procent kun 3, men nedsettelsen udlignes ved, at der i 1974 opkræves et dagpengebidrag på 1 pct. af skalaindkomsten. Dette bidrag fandtes ikke i 1972. Den største ændring vedrører udskrivningsprocenten for kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter. Her gik man i 1971 ud fra Københavns kommunes 1971-procent, der var 16,7. I 1974 forventes den tilsvarende udskrivningsprocent fastsat til 20,2.

Skatten i land for 1974 er i efterfølgende oversigt beregnet på en række forskellige indkomstrin, dels for personer, der har ret til et enkelt personfradrag, dels for ægtepar, der har ret til dobbelt personfradrag. Til sammenligning er anført, hvad sømandsskatten for 1974 vil beløbe sig til på de samme indkomstrin, dersom den gældende sømandsskatte skala også anvendes i lønningsåret 1974. Sømandsskattebeløbene er som sædvanlig beregnet under forudsætning af, at årsindtægten er indtjent med lige store månedlige beløb i løbet af 10 måneder, og skatten er beregnet for sømænd i nærfart. Der er regnet med det gældende sømandsfradrag på 520 kr. månedlig i 10 måneder, og ved beregningen af skat i land er de ligningsmæssige fradrag fastsat til 5.200 kr. svarende til 10 måneders sømandsfradrag.

Eksemplerne viser, at sømandsskatten i 1974 med uændret skala vil blive lavere end skatten i land på alle indkomstrinene. På langt de fleste indkomstrin udgør forskellen mellem skatten i land og sømandsskatten 3-5 pct. af årsindtægten. Da den gæl-

dende skala blev fastlagt, var sømandsskatten som nævnt også lavere end skatten i land, men forskellene var noget mindre, nemlig 1,5-3 pct. af årsindkomsten på de fleste indkomstrin.

Lovforslaget har til formål at forhøje sømandsskatten, således at forskellene mellem skat i land og sømandsskat holdes på nogenlunde samme niveau som det, man sigtede mod, da den gældende skala blev vedtaget i 1971, nemlig de foran nævnte 1,5-3 pct. af årsindkomsten på de fleste indkomstrin.

I den omtalte oversigt er sømandsskatten for 1974 også beregnet efter lovforslagets skala, og det er anført, hvor meget sømandsskatten er lavere end skatten i land på de forskellige indkomstrin. Disse skatteforskelle er angivet både i kroner og i procent af årsindkomsten.

Lovforslaget vil medføre en stigning i provenuet af sømandsskat. Hvis den gældende skala benyttes i lønningsåret 1974, vil det samlede provenu af sømandsskatten i 1974 antagelig blive omkring 210 mill. kr. Hvis lovforslagets skala benyttes, vil provenuet stige med et beløb, der rent skønsmæssigt kan anslås til omkring 12 mill. kr. Heraf skønnes omkring 4 mill. kr. at ville tilfalde kommunerne.

Til § 1, nr. 3.

Efter § 28, stk. 1, i sømandsskatteloven skal der fra statskassen afgives en andel af sømandsskatten til sømandens skattekommune, og denne andel udfindes på grundlag af den beregnede sømandsskat. Efter lovforslaget skal den kommunale andel i stedet udfindes på grundlag af den tilbageholdte sømandsskat. Den nu foreslåede regel er ikke ny, idet det også i tiden forud for 1970 var den tilbageholdte skat, der dannede udgangspunkt for afregningen. Da man ved lov nr. 132 af 29. marts 1969 fik gennemført, at der i stedet skulle lægges vægt på den beregnede skat, blev ændringen begrundet i regnskabsmæssige hensyn. Det har imidlertid vist sig, at den ændrede regel medfører en række praktiske vanskeligheder. Afregningen på grundlag af den beregnede skat forudsætter således, at man på afregningstidspunktet har klarhed over, hvor stor den endelig beregnede sømandsskat bliver, og det ved man i visse tilfælde ikke, fordi der også efter afregningstidspunktet kan blive tale om berigtigelser af sømandsskatten. Disse vanskeligheder vil man undgå, hvis man vender tilbage til den tidligere regel om, at det er den tilbageholdte sømandsskat, der skal danne grundlag for afregningen. Ændringen vil i praksis kun medføre ganske ubetydelige forskydninger i afregningen af den kommunale andel af sømandsskatten.